

la contra | ENRIC RAMIONET

L'«afer Bahit»

Si les noves proximitats de la globalització tenen algun sentit positiu, segur que està relacionat amb la defensa comuna dels drets fonamentals

Diu que en Bahit estimava la vida, però ha mort jove. M'expliquen que complia una condemna de sis mesos per consum de droga i que segons tots els indicis ha mort a les mans dels funcionaris, víctima de maltractaments, que deu ser un dels eufemismes que s'utilitzen per anomenar les tortures. Va passar al Marroc, en un centre penitenciari d'Alhucemas, al Rif, lluny de la nostra geografia i de les nostres competències, però confio que no tan lluny de les nostres consciències. És un afer que ha estremit la nombrosa comunitat rifenya que viu entre nosaltres i del qual em parla Dolors Gumbau, membre del Gramc. Ella coneixia en Bahit perquè coneix molt bé el seu germà, en Mohamed Ahadouch, un dels fundadors a Palafrugell d'aquesta entitat que treballa en l'àmbit de la immigració, un home que ha exercit sovint de mediador i que s'ha compromès amb la nostra societat, amb l'imprescindible, exigent i a vegades desesperant combat per construir-la seguint la justícia i preservant la convivència. En Mohamed, des del Marroc, on s'ha desplaçat per assistir a l'enterrament, explica que el seu germà era un jove simpàtic i vital, molt popular a la seva població, però que tenia algun problema de conducta, uns certs trastorns mentals que en un país sanitari tan desatès el van conduir a la presó. I a la presó, em diu, va contreure una malaltia que li donava problemes respiratoris. Sap, per altres presoners, que la nit del 26 d'abril s'ofegava i que els funcionaris no van fer cas de la seva demanda d'assistència, i que no només es varen negar a portar-lo a l'hospital sinó que després de penjar-lo del sostre el varen colpejar repetidament. Segons la versió oficial, l'autòpsia ha determinat que va morir víctima d'un emfisema pulmonar. Però és una versió que no accepten ni la seva família ni la població d'Alhucemas ni les organitzacions del país que defensen els drets humans. S'han organitzat manifestacions, s'han convocat les complicitats internacionals i s'ha iniciat una campanya

Una protesta a Alhucemas l'any 2004, en una imatge d'arxiu.

per demanar responsabilitats, per combatre la impunitat, per evitar que fets d'aquesta naturalesa es repeteixin. Probablement els temps estan canviant, i probablement canvien perquè les distàncies ja ho han fet. El Rif ja no és la regió indòmita on a principi del segle passat s'enviava els joves pobres de la península per defensar el protectorat espanyol de les revoltes anticolonialistes liderades per Abdelkarim, aquell guerriller que amb els anys va despartar fins i tot l'interès del Che. Alhucemas ja no és la Villa Sanjurjo del gloriós i sanguinari militar espanyol que li va donar el nom, ni el Rif, aquell territori que finalment l'exèrcit espanyol i francès va sotmetre gasejant-ne la població. Ja ningú recorda aquests pecats històrics de la vella i civilitzada Europa, i ara quan algú l'es-

menta no evoca una guerra antiga sinó les terres d'on provenen molts dels immigrants que viuen aquí i configuren la nostra societat actual. Les associacions cívi-ques que impulsen la campanya en suport de la família demanen una investigació que determini responsabilitats, que es dignifiquin les condicions de vida a les presons marroquines i convoquen la solidaritat de tots els que compartim el mateix amor per la justícia i la vida. No sé fins a quin punt pot ser rellevant que Dolors Gumbau i en Mohamed ens ho expliquin, que es dediqui aquesta crònica a reproduir-ho o que els lectors se n'assabentin, però si algun sentit positiu poden tenir les noves proximitats de la globalització, segur que està relacionat amb la defensa comuna dels drets fonamentals.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Barco d'aigua

De petits jugàvem a aquell joc que consistia a dir que arribava de no sé on un barco carregat de coses diverses. La gràcia era afirmar coses tan inversemblants com ara «cases», o «camps de futbol». Aquell barco admetia qualsevol càrrega i, si algú s'hi oposava, es tractava de dir-la encara més grossa. Rèiem, perquè el mitjà de transport que venia per mar era una mena de contenidor màgic que no tenia límits. No recordo haver dit mai (ni tampoc recordo ningú que ho hagués dit) que el barco en qüestió venia carregat d'aigua. Aquesta sí que es considerava una beneiteria tan enorme que ni tan sols la imaginàvem. Si el barco es movia a través d'un mitjà que era aquàtic era del tot inversemblant que dugués aigua a dins. Home, fins aquí podia arribar la bogeria del joc. Ara, a Barcelona s'ha fet realitat aquella imatge impensable. Ha arribat un barco carregat d'aigua. No hi entenc gaire, de política hídrica, però els asseguro que m'ha fet tornar a la infantesa, el barco que dèiem: si mai m'hagués atrevit a formular una càrrega similar m'haurien fet fora de la colla. El mateix dia que vàiem el transport, navegant plàcidament en una ruta de cabotatge, el conseller Baltasar diu allò de les piscines i els jardins, amb la qual cosa es complica la vida de mala manera, atès que la sensació és que el barco servirà precisament per omplir banalsats sobrerers i no pas per garantir que els ciutadans puguin exercir el dret a beure i a rentar-se. Després, hi ha una rectificació i una rectificació de la rectificació i, a hores d'ara, encara no sabem del cert si arribaran més barcos, si s'ompliran les piscines o si les rogatives tindran èxit. Al començament de la legislatura, em sembla que es va dir que Iniciativa per Catalunya volia una conselleria més potent (la d'Interior) per trencar la idea que es limitava a gestionar aspectes marginals i fins i tot simpàtics, com els del medi ambient. La van tenir. Ara resulta, però, que el marró ja era a casa, i no era marró sinó blau. Millor, incolor. Insípid. Tot i que insípid del tot tampoc no ho és, és clar.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

MILLOR AÏLLAMENT
DURABILITAT
MENOR MANTENIMENT

122464-8177108

orMETAL 972 47 61 27
www.ormetal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA

PUBLICITAT

novetat **Stein**

PIQUADRO
NEW COLLECTION

113006-9121254

distribuïdor oficial

Pompeu Fabra, 11 - 972 203 944 / Migdia, 11 - 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 - 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

IG
IGNIFUGACIONS GENERALS
Protecció passiva contra el foc
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

821706-6995177

PINTURA ABLATIVA
CONTRA EL FOC
PER A
ESTRUCTURES
DE FORMIGÓ

972 17 23 53
www.ignifugacionsgenerals.com

PUBLICITAT

t'ajudem a reciclar

108004-6868634

cal rei
coses de casa

al Carrer Nou de GIRONA
www.calrei.com